

[Weikop.]

i diskussionen, spørgsmål, som den højtærede minister heller ikke har særlig lyst til at diskutere ud fra den betragtning, at ministeren agter at nedsætte et udvalg. Det, der er sket, er, at det ærede medlem hr. Chr. Christiansen med sine udtalelser fra talerstolen i dag har fremsat den skarpeste kritik af regeringen for ikke at fremkomme med et forslag, som det ærede medlem kunne behandle i udvalget. Det er en voldsom kritik af regeringen, og det kom jo også frem til sidst, at der burde have været mere fart på tingene, og at det ærede medlem havde troet, at forslaget var færdigt o. s. v., o. s. v. Vi vil selvfølgelig gerne behandle forslaget, hvis det kommer frem, og vi vil også gerne drøfte det med det ærede medlem hr. Chr. Christiansen i udvalget, men der bliver jo ingen realiteter ud af drøftelserne i udvalget. Det sker ikke, før den højtærede minister har fået nedsat sit udvalg og er fremkommet med et forslag.

Jeg skal ikke sige mere om dette med at skele til paragrafferne. Det par paragraffer, der er i det foreliggende lovforslag, bliver man ikke særlig skeløjet af at skele til, så det går nok med det!

Når man hører det ærede medlem hr. Chr. Christiansen tale om detailhandlerne, tænker man egentlig ved sig selv: socialdemokraterne vil nok tage detailhandlerne så stærkt i deres favn, at detailhandlerne alligevel bliver betænkelige ved socialdemokraternes stærke og varme favntag.

Baunsgaard: Jeg er oprigtig ked af det, hvis det ærede medlem hr. Chr. Christiansen skulle have fået den opfattelse, at jeg var utilfreds med og ville afskære det ærede medlem fra hans ret til at føre ting frem, som ikke stod i lovforslaget. Det har ikke været min hensigt. Jeg er parat til at drøfte alt vedrørende konkurrencelovgivning med det ærede medlem. Det, jeg mente med mine bemærkninger, var, at vi dog vist alle var enige om ikke unødigt at sinke dette lovforslag, hvorom vi alle er enige, blot for

at det ærede medlem og jeg og andre kunne få en drøftelse deraf.

Jeg er i øvrigt enig med det ærede medlem hr. Chr. Christiansen i, at den nuværende konkurrencelovgivning ikke er en rammelovgivning, men når det ærede medlem er enig med mig i, at den burde være en rammelovgivning, så kan jeg ikke forstå, hvorfor det ærede medlem så stærkt efterlyser en fortsættelse af det nuværende lovgivningssystem, som efter min mening er forkert, idet det tager sigte på skematisk at opstille en masse forbud, som blot medfører — det har tiden vist — at man finder frem til andre former for overdrivelser. Det er jo det, der er sket, det er jeg enig med det ærede medlem om, og derfor forstår jeg ikke, at det ærede medlem efterlyser noget, som blot er en fortsættelse af det, der efter min bedømmelse er det skæve og det gale ved princippet for den nuværende konkurrencelovgivning. Jeg tror ikke, at en hel masse konkretiserede forbud kan danne grundlaget for konkurrencen herhjemme. Jeg vil gerne sige for ikke at blive misforstået — jeg synes også, at der her i dag er faldet udtalelser, som gør det nødvendigt — at de lande, hvor man i større udstrækning end vi herhjemme betjener sig af reklame, er de lande, hvor man har været i stand til at oparbejde den højeste levestandard — man kan lide det eller lade være, det er tilfældet.

Jeg tror, man skal have alle disse ting med, når man skal drøfte grundlaget for hele vor konkurrencelovgivning, og derfor hilser jeg med glæde, at den højtærede handelsminister vil nedsætte et udvalg; men jeg finder egentlig, at vi burde kunne enes om en gennemførelse af det, hvorom vi alle er enige, og lade det ske hurtigt. Jeg hilser som sagt med glæde, at dette udvalg bliver nedsat, og i og for sig hilser jeg også med glæde, at man ikke forhaster sig, ganske specielt hvis det, at man ikke forhaster sig, skulle komme til at betyde, at man for en gangs skyld kunne komme ind på en lovgivning, som ikke vil konkretisere en masse forbud, som avler overdrivelser på andre